

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2667)

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Stensballe: Det foreliggende Lovforslag svarer i sine Principper til det af Folketinget i sidste Samling vedtagne, som senere blev forelagt her, hvor det blev underkastet en første og en anden Behandling, men ikke naaede at blive færdigbehandlet. Foruden en Del Ændringer navnlig af teknisk Art er der gjort et Forsøg paa at indføre en yderligere Forbedring af Kontrollen i Forhold til, hvad der var foreslaaet i sidste Rigsdagssamling. Man kræver nu, at ikke blot de, der søger Hjælp som arbejdsløse, skal have Kort, man at alle, der melder sig som arbejdsløse, og som er Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløsheds-kasse, straks skal forsynes med Kort. Man naar derigennem at faa saa godt som alle forsynede med Kort, saaledes at den Vanskelighed, der tidligere var ved, at Folk mere eller mindre uberettiget kunde sige, at de ikke havde noget Kort, overvindes, idet saa godt som alle forsynes med Kort, naar de er arbejdsledige. Desuden er der i det nye Forslag om Kortene Bestemmelser, hvorefter man lettere kan kontrolere, at Arbejdsgiverne holder sig deres Forpligtelser efterrettelige. Ogsaa det maa betragtes som en Forbedring. I øvrigt er der de samme Forslag til Bødestemmelser som tidligere. Med Hensyn til Kortsystemet anerkendtes det fra alle Sider ved Behandlingen i sidste Samling, at det nuværende Kortsystem maa anses for ufyldstgørende. Det blev ogsaa erkendt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Det blev den Gang udtalt, at naar man fra Flertalspartiernes Side maatte ønske at opretholde Kortsystemet, maatte en Ordning af Sagen udskydes til Efteraaret, til den Tid vilde da den ærede Ordfører for Socialdemokratiet kunne tænke sig at optage en Forhandling derom. Vi er nu naaet til Efteraaret, og jeg venter derfor, at vi, naar vi faar Lovforslaget i Udvalg, saaledes som jeg senere har i Sinde at foreslaa, da gennem Udvalgsforhandlingen skal kunne naa til en mere tilfredsstillende Ordning end den, vi hidtil har haft. For mit Vedkommende kan jeg slutte mig til det Forslag,

der her foreligger fra den højtærede Ministers Side.

Den anden Hovedændring, der ogsaa var med i Foraaret, nemlig en Nedsættelse af Maksimaldagpengene, kan jeg ligeledes give min Tilslutning. Det var i sin Tid Forudsætningen, at man, naar Dyrtiden faldt, skulde gaa til en saadan Nedsættelse. Og det er jo en væsentlig Nedgang, der er foregaaet i Dyrtiden fra Efteraaret 1921 til nu. Jeg maa derfor anse denne Nedsættelse for at være berettiget og forsvarlig. Maksimalpengene er for Tiden 4 Kr., medens de før Krigen var 2 Kr., altsaa en Forhøjelse, der omtrent svarer til Forhøjelsen i Dyrtiden. Og endvidere er der jo den ekstraordinære Understøttelse. Naar man betragter disse to Ting under eet, vil sikkert alle indrømme, at det sammenlignelsesvis er berettiget at gaa til en Nedsættelse af Maksimaldagpengene. Og medens de ekstraordinære Understøttelser ligger fast, fordi der er vedtaget ganske bestemte Stigninger og Fald for dem, efter som Dyrtiden er større eller mindre, var det her forudsat i Loven, at Maksimaldagpengene skulde nedsættes, naar Dyrtiden faldt, og det er ogsaa det, der sker nu, og som jeg vil anbefale.

Endvidere skal jeg nævne en Ændring, der er foretaget i § 5 vedrørende Lovens § 29, hvorved man søger at faa Landbrugernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden fastslaaet ad statistisk Vej. Der staar i § 29, at for „de i en Husbonds Tjeneste staaende Personer (Tyende), der af ham godtgøres at være antagne paa mindst et Aar,“ skal man være fritaget for at svare Bidrag til Arbejdsløshedsfonden. Nu er Forholdet det, at denne Maade at engagere Folk paa hovedsagelig kun anvendes i Landbruget, men det er ikke saa ganske faa Andragender om Fritagelse under Hensyn til denne Bestemmelse, der er fremkommet fra Landbrugets Side. Saa vidt jeg kan forstaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, har man fra Arbejdsdirektoratets Side ment, at dette gav for megen Ujævnighed og maaske ogsaa var for unøjagtigt, og derfor har man ønsket — saaledes forstaaer jeg Bemærkningerne til § 5 — at kunne faa disse Fritagelser beregnet paa statistisk Grundlag. Dette er sikkert ikke muligt nu, naar man skal overholde Loven, hvad man jo skal. Jeg tror ikke, at den Ændring, der er foreslaaet, vil faa nogen væsentlig Betydning, jeg er i hvert Fald ganske sikker paa, at den ikke vil hæve den Utilfredshed med Beregningen, der findes. Under Hensyn dertil vil jeg mene, at man ikke bør forandre